

**BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
HERCEGOVAČKO NERETVANSKA ŽUPANIJA/ KANTON
ŽUPANIJSKI/KANTONALNI SUD U MOSTARU
Broj: 58 0 P 255973 24 Gž
Mostar, 20.11.2024. godine**

Županijski/Kantonalni sud u Mostaru u vijeću sastavljenom od sudaca Silvane Šuman, kao predsjednik vijeća, Milene Perić i Elisa Sultanića, kao članova vijeća u pravnoj stvari tužitelja Z.S., sin I., iz M., ul. br. ..., zastupan po punomoćniku Advokature „Ćupina&Co“ d.o.o. Mostar, protiv tužene Federacija BiH, Služba za zajedničke poslove organa i tijela, zastupana po zakonskom zastupniku, Federalnom pravobraniteljstvu Sarajevo, Musala br. 9, radi utvrđenja i uknjižbe, VSP-a 31.000,00 KM, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presudu Općinskog suda u Mostaru broj: 58 0 P 255973 22 P od 28.07.2024. godine, na sjednici vijeća održanoj 20.11.2024. godine, donio je slijedeću;

P R E S U D U

Žalba tužitelja se djelomično uvažava, pa se prvostupanjska presuda preinačava i to:

- u odnosu na tužbeni zahtjev za stan (izreka presude pod II) na način da se utvrđuje da je tužitelj vlasnik stana koji se nalazi u stambenoj zgradi izgrađenoj na k.č. 2801/1 upisana u zk. ul. 8311 k.o. SP_M. (nova k.č. 873 k.o. M.) na adresi Kralja Tomislava br. 14 Mostar (bivša ulica Avenija 14 februar br. 14), sprat III, stan br. 18, površine 69,37 m², a koji se sastoji od 3 sobe, kuhinje, 2 hodnika, ostave, kupatila, WC-a, lođe i balkona, kao i pripadajućeg dijela zajedničkih dijelova zgrade i uređaja, koji služe zgradi kao cjelini i pripadajućem dijelu zemljišta ispod zgrade, koje pravo mu je tuženi dužan priznati i trpjeti da se isti uknjiži u Knjizi položenih ugovora k.o. M. i svim drugim javnim evidencijama u roku od 30 dana, kao neosnovan,
- u odnosu na troškove postupka (izreka presude pod IV i V) na način da je dužna tužena naknaditi tužitelju troškove postupka u iznosu od 5.471,72 KM u roku od 30 dana.

U ostalom dijelu (izreka presude pod I i III) žalba tužitelja se odbija i prvostupanjska presuda potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Općinskog suda u Mostaru broj: 58 0 P 255973 22 P od 28.07.2024godine odlučeno je:

„**Odbacuje se** tužba u dijelu kojim tužitelj traži da se utvrdi da je isti zakonski nasljednik umrlog I. S. nedostatku pravnog interesa.

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja kojim traži da sud utvrdi da je tužitelj vlasnik stana koji se nalazi u stambenoj zgradi izgrađenoj na k.č. 2801/1 upisana u zk. ul. 8311 k.o. SP_M. (nova k.č. 873 k.o. M. II) na adresi Kralja Tomislava br. 14 Mostar (bivša ulica Avenija 14 februar br. 14), sprat III, stan br. 18, površine 69,37 m², a koji se sastoji od 3 sobe, kuhinje, 2 hodnika, ostave, kupatila, WC-a, lođe i balkona, kao i pripadajućeg dijela zajedničkih dijelova zgrade i uređaja, koji služe zgradi kao cjelini i pripadajućem dijelu zemljišta ispod zgrade, koje

pravo mu je tuženi dužan priznati i trpjeti da se isti uknjiži u Knjizi položenih ugovora k.o. M. i svim drugim javnim evidencijama u roku od 30 dana, kao neosnovan.

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja kojim traži da sud utvrdi vlasnikom garaže sa dijelom 1/1, koja se nalazi u Mostaru na adresi Kralja Tomislava br. 7 (bivša Avenija 14 februar br. 7) a koja je izgrađena na parceli označenoj kao k.č. ____, k.o. M., a prikazano u nalazu i skici vještaka geometra koji nalaz i skica se proglašavaju sastavnim dijelom ove presude, a što je tuženi dužan priznati i trpjeti da se prednji upis vlasništva upiše u javnoj zemljišnoj i katastarskoj evidenciji, sve u roku 30 dana, kao neosnovan.

Tužitelj se odbija sa zahtjevom za naknadom troškova parničnog postupka.

Dužan je tužitelj tuženom naknaditi troškove postupka u iznosu od 4.575,75 KM, u roku od 30 dana.“

Protiv navedene presude tužitelj je blagovremeno izjavio žalbu iz razloga pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i povrede odredaba postupka, sa prijedlogom da se žalba uvaži, pobijana presuda preinači na način da se u cijelosti usvoji tužbeni zahtjev tužitelja i tužena obveže da tužitelju nadoknadi troškove postupka ili da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Tužena nije dala odgovor na žalbu.

Žalba je djelomično osnovana.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama žalbenih razloga, kao i u smislu odredbi čl. 221. Zakona o parničnom postupku (Sl. novine FBiH broj 53/03, 73/05, 19/06, 98/15), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude, iz sljedećih razloga:

Predmet spora je zahtjev tužitelja da se utvrdi vlasnikom stana i garaže pobiže opisanih u izreci presude.

Temeljem provedenih dokaza u prvostupanjskom postupku utvrđeno je:

-da je otac tužitelja kao nositelj stanarskog prava po osnovu Rješenja Komande garnizona Mostar od 29.04.1965. godine sa Preduzećem za gazdovanje stambenim zgradama „Dom“ Mostar dana 19.12.1967. godine zaključio Ugovor o korištenju stana Reg. br. 223/66, Ev. br. 1162-18 koji se nalazi u Mostaru, na adresi Avenija „14, Februar“ br. 4, a sastoji se od 3 (tri) sobe, 1 (jedne) kuhinje, 1 (jednog) WC sa kupatilom, 1 (jednog) predsoblje, 1 (jednog) hodnika, 1 (jedne) ostave, 1 (jednog) balkona 1 (jednog) hola, površine 72 m²,

-da je Rješenjem Komande garnizona Mostar, br. 316-4/76 od 24.03.1977. godine ocu tužitelja dodijeljena na korištenje i garaža br. 7, na adresi Avenija, uz premetni stan u Aveniji br. 14 u Mostaru, te je otac tužitelja kao nositelj stanarskog prava po osnovu navedenog rješenja zaključio ugovor o korištenju garaže pod brojem: 40-410/77 dana 28.04.1977. godine, sa Direkcijom za upravljanje i gazdovanje vojnim stambenim fondom-Odjeljenje Sarajevo,

-da je otac tužitelja I. S. umirovljen dana 01.11.1963. godine,

- da je prednik tužitelja I. S., podnio zahtjev za pokretanje procedure za otkup vojnog stana Komandi garnizona Mostar koji je zaveden pod brojem: 11/25 dana 10.02.1992. godine, te je spis o otkupu stana formiran kod Vojne ustanove za upravljanje stambenim fondom JNA-Beograd, Odjeljenje br. 3513-9314 od 05.03.1992. godine, predmet pod brojem 9314, sa šifrom zgrade 71043, šifrom stanara 57080183013, na ime prednika tužitelja I.S. za stan u Mostaru na adresi „14 Februar“ br. 14,

- da je zaključen Ugovor o kupoprodaji-otkupu nepokretnosti, između Države SFRJ – SSNO – Vojno građevinske direkcije Sarajevu u svojstvu prodavatelja i I. S., sin R., u svojstvu

kupca, kojem je predmet ugovora kupoprodaja-otkup nepokretnosti odnosno stana iz stambenog fonda JNA na osnovu Zakona o stambenom obezbjeđenju u JNA („Službeni list SFRH“ br. 84/90), pa se istim prodaje stan koji je uknjižen u zemljišnim knjigama Osnovnog suda u Mostaru i to k.č. 2801/1 starog premjera koja odgovara k.č. 873 k.o. M.II novog premjera. Stan je po strukturi trosoban i sastoji se od tri sobe, jedne kuhinje, dva hodnika, jedne ostave, jednog kupatila, jednog WC-a, jedne lođe i jednog balkona, površine 69,37 m². Stan se nalazi u Mostaru na adresi Avenija „14. Februar“ br. 14, sprat II, stan br. 18. Prema procjeni prodavca cijena stana je 812956,25 din, a koja je umanjena po osnovu stambenog doprinosa u iznosu od 812956,25 din. Člankom 7 ugovora propisano je da su prava i obaveze iz ovog Ugovora prenosiva na nasljednike. Navedeni ugovor potpisan je od strane prodavca Načelnika VGD Sarajevo, Vojnog pravobranitelja i kupca I.S.,

- da je prednik tužitelja I.S. sa obitelji tijekom ratnih zbivanja izbjegao iz BiH, te je dana 14.08.1998. godine podnio zahtjev za vraćanje u posjed garaže i stana na kojem postoji stanarsko pravo

- da su I. S. kao poklonodavac i Z.S. kao poklonoprimac zaključili Ugovorom o poklonu-prenosu vlasništva kojim se tužitelju poklanja-prenosi u vlasništvo stan u Mostaru, na adresi A.... „....“ br. ... stan br. 18, površine 72 m², koji se nalazio u vlasništvu stambenog fonda JNA, uknjižen u zemljišnim knjigama kod Osnovnog suda u Mostaru k.č. 2801/1 (stari premjer) što odgovara k.č. 873 k.o. M. II (čl. 1. Ugovora). U ugovoru se naznačava da je član porodičnog domaćinstva I.S. bio i Z.S., te da je stan otkupljen početkom 1992. godine. U istom se navodi da ugovor o otkupu stana nije uknjižen u zemljišnim knjigama, radi ratnih dejstava, a da su stan napustili aprila 1992. godine i otišli u izbjeglištvo, pa je stan protuzakonito zaposjednut od trećih lica, radi čega je podnesen zahtjev za povrat stana. Ugovoreno je da će poklonoprimac ubuduće preuzimati zakonske, pravne i administrativne radnje po ugovoru i stan preneti i upisati u svom ličnom vlasništvu. Na ugovoru se osim potpisa poklonodavca i poklonoprimalca nalaze i potpisi supruge poklonodavca Lj.S. i supruge tužitelja R.S., koje daju suglasnost na isti, kao članovi zajedničkog domaćinstva I.S.. Svi potpisi na ugovoru su ovjereni pred Ambasadom BiH u Stockholmu, pod brojem 02-06-146 dana 11.06.2002. godine.

- da je rješenjem Službe graditeljstva, imovinsko-pravnih i stambenih poslova i zaštite okoliša Gradske općine Mostar-Zapad Dj. broj: 07/II-3-3068/98 od 25.03.2003. godine I. S., ocu tužitelja priznato stanarsko pravo na stan u ul. Kralja Tomislava br. 14, kat III, stan br. 18, površine 69,37 m², u naravi trosoban, te se ista vraća u posjed predmetnog stana s tim da privremenom korisniku stana B.P. prestaje pravo privremenog korištenja istog stana i dužan se iseliti iz istog i ključeve predati u Službu,

- da je Zapisnikom o primopredaji Službe graditeljstva, imovinsko-pravnih i stambenih poslova i zaštite okoliša Gradske općine Mostar-Zapad Dj. broj: 07/II-3-3068/98 od 02.07.2003. godine izvršena predaja stana u posjed punomoćniku I. S.,

- da je tužitelj živio u predmetnom stanu prije ratnih djelovanja kao član domaćinstva I.S., te je nakon izvršenog povrata stana, tužitelj u posjedu istog.

Naprijed naveden utvrđene činjenice u prvostupanjskom postupku nisu sporne. Tijekom postupka bilo je sporno je da li je zaključen pravno obvezujući Ugovor o kupoprodaji-otkupu nepokretnosti, između Države SFRJ – SSNO – Vojno građevinske direkcije Sarajevu u svojstvu prodavatelja i I.S., sina R., u svojstvu kupca.

Člankom 39. Zakon o prodaji stanova na kojima postoji stanarsko pravo (“Službene novine FBiH” br.27/97, 11/98, 22/99, 27/99, 7/00, 32/01, 61/01, 15/02, 54/04, 36/06, 45/07-O.U.S., 51/07, 72/08,23/09 ispravka, 5/10-O.U.S., 50/12-Odluka US BiH, 11/13-Rješenje US BiH- u daljnjem tekstu Zakon) propisano je:

Nositelj prava iz kupoprodajnog ugovora zaključenog sa bivšim SSNO-om, na osnovu Zakona o stambenom obezbjeđenju u JNA ("Službeni list SFRJ", broj 84/90) i podzakonskih akata za njegovo provođenje, na stan koji je na raspolaganju Federalnom ministarstvu odbrane zaključio je pravno obavezujući ugovor ako je zaključio pisani ugovor o otkupu stana do 06. aprila 1992. godine i ugovor dostavio na ovjeru nadležnoj poreznoj službi, te ukoliko je kupoprodajna cijena utvrđena u skladu sa tada važećim zakonom i cijenu izmirio u cijelosti u ugovorenom roku.

Članak 39a. istog zakona propisano je :

Ako nositelj stanarskog prava na stanu koji je na raspolaganju Vlade Federacije Bosne i Hercegovine taj stan koristi legalno i ako je prije 6. aprila 1992. godine zaključio pravno obavezujući ugovor o otkupu stana sa Saveznim sekretarijatom za narodnu odbranu (SSNO) u skladu sa zakonima navedenim u članku 39. ovog zakona, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine izdaje nalog da se nositelj stanarskog prava uknjiži kao vlasnik stana u nadležnom sudu.

Prednik tužitelja podnosio je zahtjev za izdavanje naloga za uknjižbu stana u smislu navedene odredbe članka 39a. Zakona.

Na podneseni zahtjev Federalno pravobraniteljstvo Sarajevo je svojim dopisom broj: M-30/20 od 15.07.2020. godine upućenim Službi za zajedničke poslove organa i tijela F BiH, dalo pozitivno mišljenje koje opravdava izdavanje naloga za uknjižbu ugovora o otkupu predmetnog stana na način da isti ukazuje da se kao datum zaključenja navedenog ugovora može smatrati datum 05.03.1992. godine, a koji datum je naveden na omotu spisa otkupa, kao i da je isti obavezujući prema odredbi čl. 39. Zakona o prodaji stanova na kojim postoji stanarsko pravo. Te smatra da ne postoje smetne za izdavanje naloga prema odredbi čl. 39a. navedenog Zakona. Navedeno mišljenje je ponovljeno dopisom Federalnog pravobraniteljstva pod brojem M-30/20 V od 28.07.2020. godine, kojim je ukazano i na promjenu sudske prakse Ustavnog suda BiH broj: AP-699/18 od 15.10.2019. godine u odnosu na raniju odluku Ustavnog suda BiH br. AP-1908/09.

Iako je na zahtjev dato pozitivno mišljenje tužena je odbila zahtjev tužitelja rješenjem broj: 07-23-867/19 od 09.10.2020. godine, a kao razloge odbijanja navela je nedostatke u ugovoru o kupoprodaji nepokretnosti-stana koji se ogledaju u nedostatku štambilja nadležne Gradske uprave društvenih prihoda Grada Mostara i što je umjesto pečata nadležnog vojnog pravobranitelja ugovor ovjeren sa pečatom „vojne pošte 5026“ Sarajevo.

Pravilno je prvostupanjski sud cijenio da navedeni razlozi nisu opravdani razlozi za odbijanje zahtjeva za izdavanje naloga iz razloga što se na ugovoru nalazi bjanko pečat Gradske uprave društvenih prihoda Grada Sarajeva, a teret dokazivanja da predmetni ugovor nije predat na ovjeru nadležnoj poreznoj službi trebala je dokazivati tužena. Također, ugovor sadrži potpis i pečat Vojnog pravobranitelja potpukovnika Š.K., koji je istim potvrdio da je ugovor pravno valjan.

Prvostupanjski sud je cijeneći izvedene dokaze pravilno utvrdio da je ugovor pravno obavezujući u smislu odredbe članka 39. Zakona, jer su ispunjena sva tri kumulativna uvjeta uz obrazloženje da je prvi uvjet postojanje pisanog ugovora ispunjen što proizlazi iz ugovora o kupoprodaji-otkupu nepokretnosti, zaključenog između Države SFRJ – SSNO – Vojno građevinske direkcije Sarajevu u svojstvu prodavatelja i I.S., sin R. u svojstvu kupca, a kojim je predmet otkupa bio predmetni stan. Prigovor tužene da potpisi na istom nisu validni odbio je, jer je teret dokazivanja ne validnosti navedenih potpisa na tuženom koji je u tom pravcu bio

dužan predložiti dokaze vještačenja potpisa, pečata, dostaviti izvode iz evidencija i dr. Drugi kumulativni uvjet da je ugovor dostavljen na ovjeru nadležnoj poreznoj službi je ispunjen, jer se na ugovoru nalazi pečat Gradske uprave društvenih prihoda Grada Sarajeva, a koji pečat je bjanko, te je također teret dokazivanja da ugovor nije dostavljen nadležnoj poreznoj službi na tuženom, jer je tužitelj dostavio kupoprodajni ugovor na kojem je vidljivo da se nalazi bjanko pečat nadležne porezne uprave. Prema stavu Ustavnog suda BiH iz odluke AP 699/18 teret pokretanja postupka radi utvrđivanja valjanosti ugovora treba pasti na stranu koja ga želi osporiti, a ne na nositelju ugovora, koji uopće nema razloga da sumnja u pravovaljanost ugovora koji posjeduje. Tužena nije provodila dokaze na svoja osporavanja. U konačnici prvostupanjski sud je našao da je ispunjen i treći kumulativni uvjet u odnosu na kupoprodajnu cijenu jer je tužitelj u cijelosti objektivizirao isplatu kupoprodajne cijene kroz revalorizirani iznos uplate stanarine i dostavljene opće uplatnice kao i Potvrde YU Garant banke, a koji revalorizirani iznos uplate doprinosa na ime stambenog fonda je veći od otkupne cijene stana, a koja činjenica je naznačena na omotu spisa za otkup.

Nakon što je pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje i utvrdio da je prednik tužitelja zaključio pravno obvezujući ugovor, prvostupanjski sud odbija tužbeni zahtjev iz razloga što nije dostavljen original ugovora i što nije postavljen tužbeni zahtjev na način da se obaveže tuženi da izda nalog (suglasnost) da se nositelj stanarskog prava uknjiži kao vlasnik stana u nadležnom sudu, a na osnovu ugovora o kupoprodaji-otkupu nepokretnosti in. Br. 3513-9314-4, uz naznaku svih elemenata navedenog ugovora.

Ovakav zaključak prvostupanjskog suda je pogrešan.

Odredbom članka 355. stavak 1. ZPP-a propisano je da se isprave koje se prilažu podnesku podnose u izvorniku, prepisu ili fotokopiji, dok je stavkom 3. istog članka propisano da ako je isprava priložena u prepisu ili fotokopiji, sud će na zahtjev protivne stranke pozvati podnositelja da podnese sudu ispravu u izvorniku, a protivnoj stranci dopustiti da je pregleda.

Niti je tuženik zahtijevao dostavu original ugovora, a niti je sud od tužitelja tražio dostavu original ugovora, radi čega sud neosnovano odbija tužbeni zahtjev iz razloga što nije dostavljen original ugovora o otkupu stana.

Tužitelj svoje tužbeno traženje temelji na ugovoru o poklonu-prenosu vlasništva nepokretnosti zaključen između I.S. kao poklonodavca i Z. S., kao poklonoprimca, koji je ovjeren pred Ambasadom BiH u Švedskoj br. 02-06-146 od 11.06.2002. godine. Postavljeni tužbeni zahtjev kojim tužitelj traži da se utvrdi vlasnikom stana pobliže opisanog u izreci presude nije u suprotnosti sa Zakon o otkupu stanova na kojima postoji stanarsko pravo, prije svega jer je u ovom postupku raspravljeno o valjanosti ugovora o otkupu stana, te utvrđeno da su ispunjeni uvjeti iz odredbe članka 39.a. Zakona odnosno da je zaključen pravno obvezujući ugovor o otkupu stana, što je bilo prethodno pitanje za utvrđenje prava vlasništva tužitelja na istom. Također, ovako postavljeni tužbeni zahtjev konzumira nalog za uknjižbu u smislu članka 39.a Zakona u dijelu kojim se tim zahtjevom traži da je tužena dužna priznati i trpjeti da se tužitelj uknjiži u KPU i druge javne evidencije.

Dakle, kod utvrđenih činjenica da je otac tužitelj prijeratni nositelj stanarskog prava na predmetnom stanu, koji je otkupio prije 06.04.1992. godine i koji predstavlja njegovu imovinu, da je tužitelj bio član domaćinstva nositelja stanarskog prava, da je otac tužitelja u mirovini od 01.11.1963. godine, da je otac tužitelja napustio stan sa obitelji uslijed ratnih dejstava 1992. godine, da je otac tužitelja pravovremeno podnio zahtjev za povrat stana, da je upravnom postupku pravomoćno udovoljeno zahtjevu za povrat, te je stan vraćen u posjed tužiteljevoj

obitelji, da je tužitelj u posjedu stana od kad je vraćen u posjed 2003. godine na kojoj adresi ima prebivalište, da je tužitelj sa svojim ocem vezano za predmetni stan zaključio ugovor o poklonu, da je u ovom postupku dokazano da je otac tužitelja zaključio pravno obvezujući ugovor o otkupu stana u smislu članka 39. Zakona, valjalo je pravilnom primjenom materijalnog prava navedenih odredaba 39. i 39.a Zakona udovoljiti tužbenom zahtjevu u odnosu na stan, radi čega je prvostupanjna presuda preinačena i odlučeno kao u izreci ove presude.

Odredbom članka 3. stavak 4. Zakona o prodaji stanova na kojima postoji stanarsko pravo predmet prodaje je i garaža ako čini građevinsku cjelinu sa stanom ili ako je stanaru dodijeljena na korištenje kao pripadajući dio stana.

Zahtjev tužitelja da se utvrdi vlasnikom garaže nije osnovan. Navedeno iz razloga što predmet Ugovora o kupoprodaji-otkupu nepokretnosti između Države SFRJ – SSNO – Vojno građevinske direkcije Sarajevu u svojstvu prodavatelja i I.S., sin R., u svojstvu kupca zaključenog 1992. godine nije bila garaža, a niti je garaža bila predmet ugovora o poklonu-prenosu vlasništva nepokretnosti zaključenog između I.S. kao poklonodavca i Z.S., kao poklonoprimca, koji je ovjeren pred Ambasadom BiH u Švedskoj br. 02-06-146 od 11.06.2002. godine, pa je u odnosu na zahtjev za utvrđenje vlasništva garaže odbijen tužbeni zahtjev.

Sukladno uspjehu tužitelja u parnici od 90% istom su priznati i troškovi postupka koji se sastoje od troškova za sastav tužbe u iznosu od 1.006,00 KM, zastupanja na pripremnom ročištu dana 15.02.2023. godine u iznosu od 1.211,00 KM, zastupanja na glavnoj raspravi dana 12.07.2023. godine u iznosu od 1.262,00 KM, zastupanja na očevidu dana 20.04.2023. godine u iznosu od 930,75 KM, za sastav žalbe zatraženi iznos od 1.250,00 KM, što sve uvećano za 17% PDV iznosi 6.621,90 KM, kojem se dodaju troškovi vještačenja od 600,00 KM, pa se što iznosi 7.221,90 KM, koji iznos se sukladno uspjehu tužene umanjuje za oko 15% pa se dobije iznos od 6.138,62 KM.

Tužitelju nisu priznati troškovi za sastav podneska od 15.02.2023. godine, jer je isti predat na pripremnom ročištu za koje su tužitelju priznati troškovi i navode iz podneska mogao je iznijeti na tom ročištu.

Tuženoj su priznati troškovi za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 1.043,00 KM, zastupanja na pripremnom ročištu dana 15.02.2023. godine u iznosu od 1.211,00 KM, zastupanja na glavnoj raspravi dana 12.07.2023. godine u iznosu od 1.262,00 KM, zastupanja na očevidu dana 20.04.2023. godine u iznosu od 930,75 KM, koji iznos se sukladno uspjehu tužitelja umanjuje za oko 85% pa se dobije iznos od 666,90 KM.

Kada se prebiju troškovi tuženika sa troškovima tužitelja dobije se iznos od 5.471,72 KM, na koji iznos su preinačeni troškovi postupka i obvezana tužena da tužitelju naknadi iste.

Imajući u vidu navedeno odlučeno je kao u izreci primjenom odredbi članka 226. članka 229. točka 4. i članka 397. stavak1. ZPP-a.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Silvana Šuman

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
HERCEGOVAČKO NERETVANSKA ŽUPANIJA/ KANTON
ŽUPANIJSKI/KANTONALNI SUD U MOSTARU

Broj: 58 0 P 255973 24 Gž
Mostar, 20.11.2024. godine

Predsjednik vijeća: Silvana Šuman_____

Članovi vijeća: Milena Perić_____

Elis Sultanić_____